

بررسی تأثیر محیط کشت و منبع کربوهیدرات بر کشت جوانه جانبی زیتون (*Olea europaea* L.) در شرایط *In vitro*

سیده رقیه حسینی کردخیلی (۱)، حسین صادقی (۲)، سیدکمال کاظمی تبار (۳)، علی رضا طلایی (۴)
 ۱- کارشناس ارشد رشته باغبانی دانشگاه آزاد علوم و تحقیقات تهران، ۲- استادیار گروه باغبانی دانشگاه کشاورزی ساری، ۳- دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه کشاورزی ساری، ۴- استاد گروه باغبانی دانشگاه تهران.

ریزازدیادی یک روش نسبتاً جدید برای ازدیاد زیتون است که هنوز جایگزین سیستم های متداول تکثیر نشده است و کاربرد آن در سطح وسیع نیاز به بهینه سازی دستورالعمل ها و سازگار نمودن آنها با نیازهای خاص ارقام مختلف زیتون دارد. لذا جهت بهینه سازی محیط کشت درون شیشه ای یک رقم زیتون بومی ایران با نام رشید (*Olea europaea* cv. *Rashid*) آزمایشاتی در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام شد. به این منظور، قلمه های حاوی جوانه های جانبی پس از ضد عفونی سطحی با هیپوکلرید سدیم ۱۵٪ (۱۵ دقیقه) و ۳ بار شستشو با آب مقطر استریل به صورت قطعات گره دار درآمده و در محیط های کشت پایه OM و MS تغییر یافته کامل شده با ۳ mg/L BAP و کربوهیدرات های ساکارز یا مانیتول (هر کدام در دو سطح ۳۰ g/L و ۱۸) کشت شدند. نتایج نشان داد که هم محیط کشت و هم نوع و غلظت کربوهیدرات پُرآوری شاخساره و سرعت رشد ریزنمونه ها را تحت تأثیر قرار داده و سطوح مختلف ساکارز و مانیتول اثر معنی داری بر تعداد شاخساره و گره بوجود آمده از هر ریزنمونه دارند. بهترین نتایج استقرار و واکنش در محیط های کشت دارای مانیتول به دست آمد و محیط کشت MS تغییر یافته دارای ۳۰ g/L مانیتول توانست بهترین وضعیت رشدی را در هر دو مرحله استقرار و واکنش را برای ریزنمونه ها فراهم کند.

کلمات کلیدی: *Olea europaea* CV. *Rashid*، محیط کشت OM و MS، مانیتول، ساکارز.

مقدمه:

زیتون (*Olea europaea* L.) درختی همیشه سبز با عمری طولانی از تیره *Oleaceae* می باشد. روش های کشت درون-شیشه ای با توجه به توانایی های که در رابطه با نجات جنین، تولید گیاهان هموزایگوس، ایجاد تنوع سوماکلونال و حذف پاتوژن های سیستمیک دارد، می تواند کمک مؤثری در برنامه های به نژادی زیتون، که تاکنون با استفاده از روش های سنتی پیشرفت قابل توجهی نداشته است، باشد (۱۱). ریزازدیادی یک روش نسبتاً جدید برای ازدیاد زیتون است که هنوز جایگزین سیستم های متداول تکثیر نشده و کاربرد آن در سطح وسیع نیاز به بهینه سازی دستورالعمل ها و سازگار نمودن آنها با نیازهای خاص ارقام مختلف زیتون دارد (۱۲). در بررسی های انجام شده تاکنون با استفاده از محیط های کشت و ریزنمونه های متفاوت، چندین روش در کشت درون شیشه ای زیتون بدست آمده است. کشت جوانه جانبی و پُرآوری آن یکی از متداول ترین، سریعترین و کارآمدترین روش های ریزازدیادی در زیتون می باشد. در خصوص کشت درون شیشه ای ارقام زیتون ایرانی با استفاده از ریزنمونه های بر گرفته از بافت های بالغ در محیط های کشت حاوی انواع کربوهیدرات و غلظت های مختلف آن گزارش های منتشر شده معدودی وجود دارد (۶، ۳، ۸). بنابراین در تحقیق حاضر تأثیر دو محیط کشت مختلف حاوی غلظت های مختلفی از ساکارز و مانیتول در ریزازدیادی یک رقم زیتون با نام رشید (*Olea europaea* cv. *Rashid*) مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها:

در این آزمایش قلمه‌هایی از درختان بالغ زیتون رقم رشید موجود در باغ کلکسیون ارقام زیتون در دانشکده کشاورزی ساری، جمع‌آوری و پس از حذف برگ‌ها، قلمه‌ها با بنومیل ۱٪ (۲۰ دقیقه) پیش تیمار شده و در الکل ۷۰٪ (۳۰ ثانیه) قرار گرفتند. سپس قلمه‌ها در محلول هیپوکلرید سدیم ۱۵ درصد (۱۵ دقیقه) غوطه‌ور شده و در نهایت ۳ بار با آب سترون (به مدت ۳ دقیقه) شستشوی شدند. پس از ضد عفونی ریزقلمه‌ها، جوانه‌های جانبی به صورت قطعات تک‌گره درون دو محیط کشت پایه OM (Rugini, 1984) و MS تغییر یافته (Leva and Fiorino, 1986) حاوی ۳ mg/l BAP با سطوح مختلف (۳۰ g/l و ۱۸) کربوهیدرات‌های ساکارز و مانیتول، ۸ g/l آگار با pH = ۵/۷ کشت شدند (جدول ۱). سپس ۵ هفته پس از تیمار ریزشاخه‌های موجود آمده درون همان محیط‌های کشت ولی با ۳۰ g/l ساکارز یا مانیتول واکشت شدند و به مدت ۸ هفته در اتاقک رشد با دمای $24 \pm 2^{\circ}\text{C}$ و شرایط نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی نگهداری شدند. تعداد شاخساره و تعداد گره موجود آمده از ریزنمونه، ببه عنوان شاخص رشدی در نظر گرفته شد. آزمایشات در قالب طرح کاملاً تصادفی، با ۱۰ تکرار و بررسی اختلاف میانگین داده‌ها، بر اساس نرم افزار SPSS و گروه‌بندی نمونه‌ها براساس آزمون دانکن انجام شد.

نتایج:

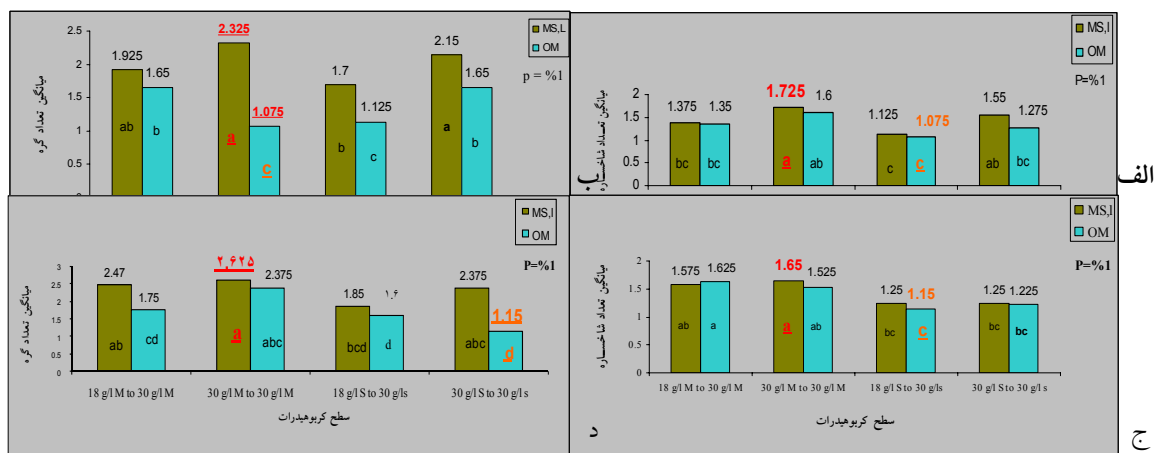
نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که شاخص‌های رشدی مورد بررسی در مرحله استقرار و واکشت در سطح آماری ۱٪ معنی‌دار می‌باشند (جدول ۱). با توجه به نتایج بدست آمده در مرحله استقرار، بیشترین میانگین تعداد شاخساره (۱/۷۲۵) در محیط کشت MS, I دارای ۳۰ g/l مانیتول و کمترین آن (۱/۰۷۵) در محیط کشت OM دارای ۱۸ g/l ساکارز بدست آمد. (نمودار ۱-الف). همچنین بیشترین میانگین تعداد گره (۲/۳۲۵) در محیط کشت MS, I دارای ۳۰ g/l مانیتول و کمترین آن (۱/۱۲۵) در محیط کشت OM دارای ۱۸ g/l ساکارز بدست آمد (نمودار ۱-ب). بررسی نتایج واکشت نیز نشان داد که بهترین میانگین تعداد شاخساره (۱/۶۵) در واکشت ریزنمونه‌ها از محیط کشت پایه MS, I با مانیتول ۳۰ g/l به همان محیط با مانیتول ۳۰ g/l مشاهده شد در حالی که کمترین میانگین تعداد شاخساره (۱/۱۵) در واکشت ریزنمونه‌ها از محیط کشت پایه OM با ۱۸ g/l ساکارز به همان محیط با ساکارز ۳۰ g/l مشاهده شد (نمودار ۱-ج). در مورد شاخص رشدی تعداد گره، بیشترین میانگین (۲/۶۲۵) مربوط به واکشت ریزنمونه‌ها از محیط کشت پایه MS, I (مانیتول ۳۰ g/l) به همان محیط با مانیتول ۳۰ g/l و کمترین آن (۱/۱۵) در واکشت ریزنمونه‌ها از محیط کشت پایه OM با ۳۰ g/l ساکارز به همان محیط با ساکارز ۳۰ g/l بدست آمد (نمودار ۱-د).

به طور کلی محیط کشت نقش مهمی در ریزازدیادی زیتون بازی می‌کند (۵). محیط‌های کشت مختلف مورد استفاده برای ارقام مختلف زیتون در توانایی سازگاری در نیازهای کشت درون‌شیشه‌ای تفاوت‌هایی نشان می‌دهند (گریگوریادو، ۲۰۰۲). در مقایسه بین محیط‌ها با توجه به ارزیابی شاخص‌های رشدی در هر دو مرحله، محیط MS تغییر یافته بر OM ارجح و وضعیت رشد ریزنمونه‌ها بدون در نظر گرفتن منبع کربوهیدراتی در این محیط بهتر بود (۲ و ۴). در مرحله استقرار، در محیط‌های کشت دارای مانیتول و ساکارز با ۳۰ g/l در مقایسه با محیط‌های کشت با غلظت ۱۸ g/l بهتر بود. در هر دو محیط کشت افزایش غلظت مانیتول از ۱۸ g/l به ۳۰ g/l سبب افزایش شاخه‌زایی و تعداد شاخه‌ها گردید در حالیکه تغییر غلظت ساکارز از ۱۸ g/l به ۳۰ g/l سبب کاهش شاخه‌زایی در هر دو محیط کشت گردید (۹). بهترین دلیل برتری محیط کشت MS, I در مراحل استقرار و پرآوری ریزنمونه‌ها در این تحقیق را می‌توان به قدرت یونی کمتر آن نسبت به محیط OM دانست. زیرا هرچه غلظت نمک‌ها در محیط کشت امکان جذب آب و مواد غذایی بیشتری برای ریزنمونه‌ها فراهم می‌شود و جذب آب حفظ حالت تورژسانس سلول‌های ریزنمونه را ممکن می‌سازد و از این طریق به رشد آن‌ها کمک می‌کند. غلظت بالای نمک‌ها باعث افزایش تولید ترکیبات فنلی و در نتیجه افزایش قهوه‌ای شدن ریزنمونه‌ها می‌شود (سنویراتنه و ویجسکارا، ۱۹۹۶). در

مقایسه دو کربوهیدرات، مانیتول اثر مثبتی در تولید تعداد گره‌ها نشان داد (۹). مانیتول محصول اصلی فتوسنتز در درختان زیتون است که به وسیله آوندهای آبکش انتقال می‌یابد (۷). مانیتول در بافت‌های ریزنمونه‌ها در شرایط درون‌شیشه‌ای به غلظت‌های بالایی می‌رسد که برای کربوهیدرات‌های دیگر سوخت‌وساز می‌شود (Leva و همکاران، ۱۹۹۵). هنوز مشخص نشده است که چرا مانیتول رشد ریزنمونه‌های درون‌شیشه‌ای را بیشتر از ساکارز افزایش می‌دهد (۸)، شاید به دلیل این‌که مانیتول مانند تنظیم‌کننده‌های رشد عمل کرده و غالبیت انتهایی و تولید کالوس را کاهش می‌دهد (۱۰).

جدول ۱: تجزیه واریانس شاخص‌های رشدی در مرحله استقرار و واکشت

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات	میانگین مربعات	آماره F تعداد شاخصاره	آماره F تعداد شاخصاره
بین گروه‌ها (تیمارها)	۷	استقرار	۰/۵۲۳	۱۲/۸۳۳[**]	۷/۷۹۶[**]
درون گروه‌ها (خطا)	۷۲	واکشت	۰/۴۲۵	۶/۹۱۴[**]	۷/۵۰۱[**]
		استقرار	۰/۰۶۷۱		
		واکشت	۰/۰۶۷۵		
کل	۷۹				

نمودار ۱. الف و ب - مقایسه میانگین تعداد شاخساره و تعداد گره در دو محیط کشت MS,L و OM در مرحله استقرار

ج و د - مقایسه میانگین تعداد شاخساره و تعداد گره در دو محیط کشت MS,L و OM در واکشت

فهرست منابع

- ۱- تابش، فرزانه. ۱۳۸۳. ریزازدیادی با کشت ریزقلمه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد در رشته باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.
- ۲ تیموری، م. ۱۳۸۳. ریزازدیادی یک رقم ایرانی زیتون با کشت میانگه. پایان‌نامه کارشناسی ارشد در رشته زیست‌شناسی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال.
- ۳- خسرو شاهلی، محمود. ۱۳۸۱. تولید شاخساره در زیتون رقم دزفولی در کشت درون‌شیشه‌ای، مجله دانش کشاورزی، ج ۱۲، ش ۳.
- ۴- کیانی‌فریز، م. ۱۳۸۱. بررسی تکثیر درون‌شیشه‌ای چند رقم زیتون. پایان‌نامه کارشناسی ارشد در رشته باغبانی. دانشگاه تهران.

5- Charbaji, T., Z. Aoubi and I. Karajouli. 2008. In vitro propagation of some Srian varieties of olive (*Olea europaea* L.). Acta Agronomica Hungarica, 56(1), pp. 107-11.

- 6-Farahani, F., M. Peyvandi and M. Hosseini Mazinani. 2004. Effect of Sucrose and Mannitol on in vitro regeneration of *Olea europaea* L. (cv. Rowghani). Abstract book"5th International Symposium on Olive Growing. Izmir (Turkie). 27 September-2 October. P.PN-229.
- 7-Flora, LL., MA, Madore. 1993. Stachyosa and mannitol transport in olive (*Olea europaea* L.). *Planta* 189: 484-490.
- 8-Garcia, J. L., J. Troncoso, R. Sarmiento and A. Troncoso. 2002. Influence of carbon source and concentration on the in vitro development of olive zygotic embryos and explants raised from them. *Plant Cell Tissue Org. Cult.* 69, 95-100.
- 9-Leva. A.R., R. Petruccelli and G. Bartolini. 1994. Mannitol in *in vitro* culture of *Olea europaea* L. (Cv. Maurino). *Acta Hort.* 356:43-46.
- 10-Leva A.R., R. Petruccelli and L. Polsinelli. 2004. In vitro propagation: From the Laboratory to the production line. *OLIVE*. No. 101. pp 18-26.
- 11-Rugini, E., P. Gutierrez-Pesce and P.L. Sampinato. 1999. New perspective for biotechnologies in olive breeding: morphogenesis, in vitro selection and gene transformation. *Acta Hort.* 474, 107-110.
- 12-Zuccherelli, G and Zuccherelli, S. 2002. In vitro propagation of fifty olive cultivars. *Acta Hort* 586:931-934.